

dokazano in kateri znesek bi bil računiti kot znesek škode, ki se je godila vsled podiranja poslopij.

Pritožba drž. pravdnitstva je pa tudi opravičena gledé oprostivne obtoženega Franceta K. Sodišče je namreč za dokazano smatralo djansko okolnost, da je obtoženi France K. kupil svinjo od Janeza V., da je to svinjo v svojo posest prevzel ob času, ko je že bila od državnega zaklada (êrara) zarubljena za pristojbine, in da je ta ravno navedena okolnost njemu že znana bila tačas, ko je svinjo prevzel. Ne more biti tedaj ne najmanjše dvombe, da se nahajajo v tem djanji vsi znaki prestopka po § 3. večkrat omenjene postave. K. je namreč od oblastva rubljeno reč razpolaganju oblastva odtegnil s tem, da jo je iz posesti zakonskih V., pri katerih bi morala po določilu zvršilnega oblastva ostati, vzel v svojo posest. Pravica njegova, da se mu naj izroči svinja vsled kupne pogodbe, je tù brez pomena, ker bi moral to svojo pravico le pravnim potom iskati in ker ustanovi že njegova samovlastnost in z njo zvezani prelom oblastvenega določila prestopok v zmislu § 3. post. z dné 25. maja 1883 št. 78 d. z.

Sodba prvega sodnika se je toraj morala kot nična ovreči in reč glede vseh obtožencev razun Franceta K. odkazati sodišču v novo razpravo in razsodbo, ker v sodbi in njenih razlogih niso ustanovljene tiste djanske reči, katere bi bile razsodilo vzeti v podlogo. Gledé Franceta K. pa je zamogel kasacijski dvor na podlagi po prvem sodniku ustanovljenih djanskih reči takoj razsoditi.

---

## Listek.

(Darilo v rojstni dan.) Nekak sport pouličnih pobalinov Londonskih je ta, da lučajo kamenje v mimo hiteče železnične vlake ter takó, ne gledé na poškodbo železničnih voz, spravljajo v nevarnost življenje potovalcev. Tudi se posreči redkokedaj zasačiti zlodejca, ker je hitrost vlakov jako velika.

Večinoma so nedorastli dečki, ki postopajo takó surovo iz same hudobne razposajenosti, akoravno pri tem ne premislijo nasledkov svojega počenjanja. Ako zasačijo enega ali drugega, potem ga pač čaka pred porotnim sodiščem primerna, dostikrat kaj neprijetna kazen. Vkljub mnogokratnemu kaznovanju pa postaja ta razuzdanost vedno večja, da so porote in sodniki primorani na korist železniškega prometa strogo

postopati, ne oziraje se na mlada leta, v katerih se večji del nahajajo taki zločinci.

James Bridge, razcapan petnajstleten deček, stoji pred potnim sodiščem, zatožen prestopka, da je potovalce na Great-Eastern-Railway spravil s tem v nevarnost, ker je metal kamenje v vlake, ko so bili v diru.

Mali slabotni dečko bil je v svojo nesrečo „in flagranti“ zasačen ter neznansko joče, kakor da bi čutil že sedaj, kar mu pozneje gotovo ne bo odšlo. Pamet njegova je vzlic z veliko zgovornostjo v opravičevanju njegovem naglašane mladosti tolika, da si že sedaj nekako jasno predočuje čut bolečin, ki ga čakajo.

In James se ne moti.

Spolnile se bodo nad njim sicer v kazenskem pravosodji zavržene besede: „Oklo za oko, zob za zob“, ali nekoliko priprosteje povedano: „Česar nočeš, da ti drugi store, tudi ti drugim ne stôri!“

Porota je spoznala mladiča vkljub predrznemu tajeju krivim, in predsednik se je obrnil k dečku: „James Bridge, koliko si star?“

„Ravno danes sem petnajsto leto dovršil“, tuli obsojenček.

Predsednik: „Tedaj praznujemo danes tvoj rojstni dan; žal, da se godi pri takih neugodnih razmerah, ki mi nalagajo dolžnost, da ti podelim neko vezilo, sicer ne v večni spomin, vendar pa tako, da se boš spominjal nanj vsaj nekoliko časa.“

Z nova se začne tulenje.

Predsednik: „Vidiš dečko, učinil si teško pregreho iz same hudobije. Ali naj te pošljem zaradi tega v ječo?“

Rujovenje dečkovo mahoma utihne, kakor bi hotel s tem reči: „Da, mylord, prosim za to, le nikar — —“

Predsednik: „Ne! Prišel bi s svojimi petnajstimi leti še slabši iz zapora, kakor si že, in hudobija tvoja bi se zopet pričela. To ni pravi lek za te, dobiti moraš boljši spominek.“

James prične zopet tuliti, ker sluti, kakova je vsebina tega spominka.

Predsednik: „Zakon mi daje pravico, da uporabljam telesno kazen nasproti izgredom, katere učinijo dečki tvoje starosti. Prav nerad storim to, toda pri takih razmerah mi ne preostaja nič drugega. Misli naj kdo o kazni, kakor mu drago, glavni namen jej je vendar: strašiti. V svarilo za te in za druge moraš dobiti pošteno število gorkih batin z brezovko.“

James tuli z nekoliko večjo pridnostjo.

Predsednik: „Prašam se, koliko jih bo — —“

Tu postane tuljenje pravcato divjaško rujovenje.

Predsednik nadaljuje: „— — in tu moram pomisliti, da malo batin ne koristi, (James zavpije, kakor da bi jih že dobival) preveč jih pa tudi bi ne doseglo zaželjenega namena (James obmolei in vpre nadepolno svoj pogled v sodnika). Na drugi strani se moram ozirati na število tvojih let, kojih imaš, ako se ne lažeš, ravno petnajst. (James se zopet začne kisati.) Pri tem računam tudi tvoje pričeto leto. Zdi se mi primerno, ne preveč in ne premalo, ako ti jih odločim petnajst (James tuli), katere se ti bodo odštele popolnoma po zakonitih predpisih.“ (prečita dotične točke, ki „na drobno“ razpravljajo zvršitev kazni.)

Vpitje Jamesovo doseže svoj vrhunec. Petnajst batin — tega ni pričakoval. — Dvanajst zdelo se mu je najvišje število, toda tri več, kdo bi si bil kaj takega mislel! In pri tem vé dečko dobro, da se ne manjšajo bolečine s številom vdarcev, marveč se množé.

Jamesa odpeljejo — dolgo se še čuje njegovo britko tuljenje iz podzemeljskih hodnikov, ki vodijo v njegovo začasno stanovanje.

Sodni poročevalci popolnoma molče, kako se je izvršila kazen. Kakov vspeh je pač imela?

Ali bo James še lučal kamenje v vlake?

Kakor uči skušnja, ni nobeden ponovil prestopka, zaradi katerega je prestal enako kazen. Ali se je pa tudi poboljšal? To je drugo vprašanje. To je pa tudi popolnoma brez pomena s praktičnega stališča, na katerem se razpravljajo enaka vprašanja na Angleškem. Bolje, da se vije pod brezovko deset pobalinov, kakor da postane nedolžen popotnik žrtva take surovosti. Anglež vporablja tisto zdravilo, katero mu obeta največ pomoči.

---

## Književnost.

„Zur Reform der juristischen Studien, eine pädagogische Studie“ von Dr. Burckhard — Wien 1887, Manz, 88 str., cena 60 kr. — To delo je interesantno ne le zaradi predmeta samega, temveč tudi zaradi tega, ker nam oznanuje, da se namerava na merodajnem mestu preroditi pravniško učenje na avstrijskih vseučiliščih. Misel, ki jo razpravlja pisatelj, je ta, da starinski značaj naših vseučilišč ne ugaja več modernim potrebam, in da posebno pravniške fakultete državi ne odgojujejo tak material, kakor